

12 DOKAZA DA JE BIBLIJA BOŽJA RIJEČ

Bog postoji, ali da li je Biblija Božja riječ kao što to tvrde njeni pisci? S obzirom na brojne zapise različitih događaja u Bibliji savremena nauka je kroz arheologiju, istoriju, geologiju, biologiju, genetiku, medicinu, geofiziku, astronomiju i druge oblasti, imala priliku da testira autentičnost biblijskih izvještaja i došlo se do zaključaka da se apsolutno radi o vjerodostojnim dokumentima i činjenicama koje nedvosmisleno potvrđuju njenu natprirodnu nadahnutost i postojanje Boga. Analiziraćemo samo neke od naučnih dokaza koji potvrđuju Biblijsku autentičnost kao Božje riječi.

1. Stvaranje za 6 dana

Biblija kaže da su Sunčev sistem, planeta Zemlja, biljni i životinjski svijet i čovjek stvoreni za 6 dana.¹ Da li je to naučno dokazivo?

Stijena koja izgrađuje osnovu kontinenata na planeti Zemlji poznata je pod imenom „granit“. Granit je baza kontinenata i zbog toga se geolozi slažu da on krije odgovor na pitanje nastanka naše planete. Otkrića u granitu su pokazala da je granit nastao za veoma kratko vrijeme. Naime, u granitu su pronađeni ostaci raspadanja polonijuma-218, hemijskog elementa koji se veoma brzo raspada (vrijeme poluraspada samo tri minuta).

Radi analogije, ako bismo u čaši zaleđene vode pronašli mjehurove raspadanja tablete vitamina C, zaključili bi smo da je proces zaleđivanja vode bio brži od procesa raspadanja tablete.

Na sličan način, „mjehurovi“ raspadanja polonijuma-218 u granitu ukazuju da je granit bio formiran kao čvrsta stijena mnogo brže nego što bi „mjehurovi“ raspadanja mogli da nestanu (nekoliko minuta). Ovi nalazi u granitu ukazuju da su granit, a time i naša planeta, nastali za veoma kratko vrijeme, za manje od 3 minuta.²

Prema Bibliji, naša planeta je nastala upravo na taj način, za kratko vrijeme tokom prvog dana stvaranja, što daje naučnu potvrdu Biblijskom izvještaju o stvaranju.

„U početku stvori Bog nebesa i zemlju. Zemlja je bila prazna i pusta, i nad površinom vodenog bezdana prostirala se tama, a Božji Duh djelovao je nad površinom voda. I Bog reče: „Neka bude svjetlost.“ I nastala je svjetlost. Bog je vidio da je svjetlost dobra, i Bog je razdvojio svjetlost od tame. Bog je svjetlost nazvao dan, a tamu je nazvao noć. I bilo je veče i bilo je jutro – dan jedan“ (1. Mojsijeva 1:1-5).

Biblija kaže da je Bog svemoguć i da ima silu da nešto stvori trenutno iz ničega što pokazuju i dokazi pronađeni u granitu.

„Riječju Gospodnjom nebesa su stvorena, i dahom usta njegovih sva vojska njihova. Jer on je rekao, i nastalo je, on je zapovijedio, i postalo je“ (Psalmi 33:6.9).

2. Čovjek stvoren od praha zemaljskog

Biblija kaže da je Bog stvorio čovjeka od praha zemaljskog. Da li je to naučno dokazivo?

„Gospod Bog je stvorio čovjeka od zemaljskog praha i udahnuo mu u nozdrve dah života, i čovjek je postao živa duša“ (1. Mojsijeva 2:7).

Naučnici su otkrili da više od 99 odsto čovjekovog tijela čine samo četiri hemijska elementa - vodonik, kiseonik, ugljenik i azot, što zaista predstavlja „prah zemaljski“ i u skladu je sa Biblijskim izvještajem o stvaranju čovjeka.³ U čovjekovom tijelu, naučno je dokazano, nalaze se iste materije kao i u zemljinoj kori. Bog je, kako Biblija kaže, dizajnirao da se čovjek hrani iz zemlje od koje je i sastavljen. Hranljivi sastojci za čovjeka se nalaze isključivo u biljkama, koje te hranljive sastojke crpe iz zemlje putem složenih procesa koji postoje u prirodi, a koje je Bog stvorio.

„Ti puštaš da niče zelena trava za stoku, i bilje za potrebe ljudi, daješ da iz zemlje hrana niče“ (Psalam 104:14).

¹ 1. Mojsijeva 1. glava.

² [Mala misterija stvaranja](#), Robert Džentri, Metafizika, Beograd, 2002; [Nauka i problem smrti](#), Miroljub Petrović, Metafizika, Beograd, 2008, strane 39-46; kategorija [Biblija i nauka](#) na www.religija.me

³ Kategorija [Biblija i nauka](#) na www.religija.me

3. Starost Zemlje, Sunca i Mjeseca oko 6000 godina

Biblija kaže da su da su Sunčev sistem, planeta Zemlja, biljni i životinjski svijet i čovjek stvoren prije oko 6.000 godina.⁴ Da li je to naučno dokazivo?

Brda i planine na našoj planeti su izloženi procesu erozije (erozija podrazumijeva razaranje ili gubljenje na masi) veoma velikom brzinom. Na primjer, prosječna brzina erozije u SAD je 6,1 centimetara na hiljadu godina. Kada bi naša planeta bila stara nekoliko miliona ili milijardi godina, kao što to zastupa teorija evolucije, sva brda, planine i kontinenti bi bili odavno u potpunosti erodovani. Činjenica da imamo ovakva brda i planine ukazuje da se proces erozije odvija samo nekoliko hiljada godina, u skladu sa Biblijskim izvještajem.

Rijeke širom svijeta nose velike količine sedimenta koji se odlažu u mora i okeane. Kada bi naša planeta bila stara nekoliko miliona godina, svi okeani i mora bi do vrha bili ispunjeni ovim sedimentom. Činjenica je da se na dnu mora i okeana nalaze male količine sedimenta što ukazuje da su okeani i procesi vezani za njih stari samo nekoliko hiljada godina.

Planeta Zemlja je veliki magnet zahvaljujući jakim električnim strujama u njenoj utrobi. Ove struje vremenom slabe, a time i jačina Zemljinog magnetnog polja - na svakih 1.400 godina jačina ovog polja je duplo slabija. Jednostavnim proračunom lako se može zaključiti da bi naša planeta prije 8.000 godina imala magnetno polje jačine magnetne zvijezde, a prije 50.000 godina jačinu polja pulsne zvezde, što u oba slučaja nije moguće jer život na planeti Zemlje ne bi bio moguć na takvim zvijezdama. Dakle, planeta Zemlja mora biti mlađa od 8.000 godina, što je u skladu sa Biblijskim izvještajem.

Poznato je da Halejeva kometa svakih 75 godina prolazi pored Sunca. Pošto su komete izgrađene uglavnom od leda, one se djelimično istope svaki put kada prođu pored Sunca. Za manje od 10.000 godina Halejeva kometa bi bila potpuno istopljena. To što ona još uvijek postoji predstavlja jasan naučni dokaz da Sunce mora biti mlađe od 10.000 godina, što je u skladu sa Biblijskim izvještajem.

Sunce se skuplja sa stopom od 0,1% na svakih 100 godina. To znači da je prije samo nekoliko desetina hiljada godina sunce bilo mnogo veće (čak duplo veće), što nije moguće, jer u tom slučaju život na Zemlji ne bi bio moguć. Dakle, Sunce postoji i skuplja se samo nekoliko hiljada godina.

Kada su astronauti prvi put slijetali na Mjesec očekivali su velike količine kosmičke prašine, jer su pretpostavljali da je Mjesec star nekoliko milijardi godina kao što to zastupa teorija evolucije. Međutim, na Mjesecu su otkrili samo nekoliko centimetara kosmičke prašine što odgovara starosti Mjeseca od nekoliko hiljada godina.⁵

Postoji mnoštvo drugih naučnih dokaza da su Zemlja, Sunce, Mjesec i zvijezde stari samo nekoliko hiljada godina, u skladu sa Biblijskim izvještajem.

4. Globalna katastrofa – Potop

Biblija kaže da se prije oko 4.500 godina desila globalna vodena katastrofa nazvana Potop, koja je uništila cijelokupan živi svijet na kopnu i vazduhu, osim male grupe ljudi i životinja koji su preživjeli u posebno izgrađenom objektu nazvanom Nojeva barka.⁶ Da li je to naučno dokazivo?

U svim djelovima svijeta pronalazimo ogromna groblja zatrpanih drevnih organizama koje nazivamo fosilima. Fosili su okamenjeni ostaci životinja, biljaka ili tragovi. Ovakvi fosili mogu da nastanu samo u uslovima katastrofe kada organizmi bivaju rapidno zatrpani tako da njihova tijela ne mogu da budu pojedena od mikroorganizama, niti da se raspadnu pod dejstvom atmosferskih uslova. U prirodi nigdje ne nastaju ovakvi fosili. Neki od primjera fosilizovanih groblja organizama:

- u pećini Miksnic u Austriji otkopano je više od 30.000 fosilizovanih medvjeda;
- u Kaliforniji je na području od 10 kvadratnih kilometara zatrpano oko milijardu riba;
- procjenjuje se da je u zaleđenom tlu Sibira zatrpano preko 5 miliona mamuta.

Skoro da nema mjesta ispod površine zemlje gdje nema fosila. Vrlo su interesantni fosili ptica, naročito onih koje su zatrpane na okeanskom dnu zajedno sa dubokomorskim organizmima. Teško je

⁴ [Biblijska hronologija, www.religija.me](#); Video: [Rodoslov čovječanstva](#), Miroljub Petrović, [www.creation6days.com](#)

⁵ [Nauka i problem smrti](#), Miroljub Petrović, Metafizika, Beograd, 2008, strane 90-101; [Mala misterija stvaranja](#), Robert Džentri, Metafizika, Beograd, 2002; [www.halos.com](#); [www.creatioscience.com](#); kategorija [Biblijna i naučna](#) na [www.religija.me](#)

⁶ 1. Mojsijeva 6:13 do 7:24.

zamisliti scenario da jato ptica dospije na okeansko dno i tu bude zatrpano zajedno sa morskim organizmima, osim ako se nije desila velika katastrofa koja je to prouzrokovala.

Kada riba ugine odmah biva pojedena od predavatora. Ako nekim slučajem padne na dno kosti joj budu razbacane bez reda. Sediment zato ne bi mogao postepenim taloženjem stvoriti fosil. Nađeni fosili ribe imali su poređane kosti, čak i očuvane mišiće i otvorene peraje. Mrtva riba skupi peraje kad ugine, a ove ribe su žive sahranjene. Pronađena su groblja ovakvih fosila. Postoji fosil velike ribe koja guta manju ribu i baš u tom trenutku ih je katastrofa obje zatrpana.

Školjke pred smrt otvaraju svoje kapke, a nađeno je mnoštvo fosila školjki zatvorenih kapaka, što znači da su žive zatrpane.

Nađeni su fosili pčela otvorenih krila, listova sa hlorofilom (list nije uvenuo, nego je zatrpan prije no što se hlorofil povukao), čak i okamenjeni tragovi zmija i ptica.

Širom svijeta pronađeni su fosili dinosaurusa koji su dostizali visinu zgrade od pet spratova.

Na jednom brdu u državi Juta u SAD naučnici su pronašli groblje dinosaurusa i od njega napravili muzej. Ovi dinosaurusi su bili biljojedi, ali nigdje pored njih nijesu pronađeni fosili biljaka. Pošto je stijena u kojoj su zatrpani bila nataložena vodom, izведен je zaključak da su dinosaurusi ovdje donijeti snažnim pokretima vode a zatim zatrpani. Pronađeni fosili izlijeganja dinosaurusa iz jajeta potvrđuju naglu katastrofu.

Najpoznatiji primjer zaledene životinje je fosil mamuta Berezovka u čijem je stomaku pronađeno više vrsta nesvarenih tropskih biljaka kod kojih je čak sačuvan pigment hlorofil. Pošto je poznato da se ovaj pigment brzo razgrađuje u veoma jakoj želudačnoj kiselinji, naučnici su pozvali stručnjake za smrznutu hrani da objasne šta se desilo sa ovim mamutom. Njihov odgovor je bio da su ove životinje nekada pasle na tropskoj livadi, a onda je odnekud došla velika voda koja ih je potopila, temperatura je naglo pala na oko -100 stepeni Celzijusa i oni su na taj način bili duboko zamrznuti i fosilizovani.

Fosili morskih životinja nađeni su i u najvišim planinskim predjelima gdje nema mora. Jedino razumno objašnjenje je da se morsko dno prilikom neke katastrofe podiglo na tu visinu.

Ovo su samo neki od brojnih primjera fosila koje pronalazimo širom svijeta,⁷ a koji dokazuju da se u prošlosti desila velika vodena katastrofa, što je u skladu sa Biblijskim izvještajem o Potopu koji je uništilo stari svijet.

„Tog dana provalili su svi izvori ogromnog vodenog bezdana i otvorile su se brane na nebesima. Kiša je pljuštala na zemlju četrdeset dana i četrdeset noći... Vode su bujale i sve se više dizale nad zemljom... I vode su toliko preplavile zemlju da su prekrile sve visoke gore pod cijelim nebesima... Tako je izginulo svako stvorenje koje se micalo po zemlji: stvorenja koja lete, stoka, divlje životinje, mnoštvo drugih stvorenja koja vrve po zemlji, kao i svi ljudi... Preživjeli su samo Noje i oni koji su bili s njim u barci“ (1. Mojsijeva 7:11-23).

Za vrijeme Potopa, prema Bibliji, spašeno je osmoro ljudi: Noje sa ženom i tri njegova sina sa ženama i po par od svih životinja (organizmi sposobni za život u vodi nijesu ušli u Nojevu barku).

„Uđi u barku, i s tobom tvoji sinovi i tvoja žena i žene tvojih sinova. U barku uvedi po dvoje od svakog stvorenja, od svake životinje, da s tobom ostanu živi. Neka budu muško i žensko. Od stvorenja koja lete, po njihovim vrstama, i od stoke po njenim vrstama, od svih životinja što se miču po zemlji po njihovim vrstama, po dvoje neka uđu s tobom da ostanu živi. A ti uzmi sa sobom raznovrsnu hranu što se jede i čuvaj je kod sebe, pa neka služi za hranu i tebi i njima. Noje je učinio sve onako kako mu je Bog zapovijedio. Učinio je upravo tako“ (1. Mojsijeva 6:18-22).

„Tog dana Noje je ušao u barku, i s njim njegovi sinovi Sim, Ham i Jafet, njegova žena i tri žene njegovih sinova; oni i sve divlje životinje po svojim vrstama, sva stoka po svojim vrstama, sve druge životinje što se miču po zemlji po svojim vrstama, sva stvorenja koja lete po svojim vrstama, sve ptice i sva krilata stvorenja. I tako je k Noju u barku ulazilo dvoje po dvoje, od svake vrste stvorenja u kome je dah života. Od svake vrste stvorenja ušli su mužjak i ženka, baš kao što je Bog zapovijedio Noju. Zatim je Gospod zatvorio vrata za njim“ (1. Mojsijeva 7:13-16).

Biblijski izvještaj govori o dimenzijama i načinu pravljenja barke koje je Bog dao Noju:

⁷ [Nauka i problem smrti](#), Miroslav Petrović, Metafizika, Beograd, 2008, strane 77-89; [Potop](#), www.creation6days.com; Evolucija ili stvaranje, www.religija.me; kategorija [Biblija i nauka](#) na www.religija.me

„Napravi je ovako: neka barka bude duga trista lakata, široka pedeset lakata i visoka trideset lakata... Napravi u njoj donji, srednji i gornji sprat“ (1. Mojsijeva 6:15-16).

Dužina broda je, ako uzmemo dužinu današnjeg lakta od 0,5 metra, bila oko 150 metara, širina oko 25 metara, a visina oko 15 metara. Naučnici su došli do zaključka da je u pitanju najstabilniji oblik broda jer su dužina i širina u razmjeru 6:1. Mada je takav brod spor, skoro je nemoguće da se prevrne. Takav brod bi se čak i pri nasilnom naginjanju od 60 stepeni vratio u prvobitni položaj. Dužina i širina u razmjeru 6:1 daje stabilnost, opirući se vrtložnim silama, okretanju i kotrljanju. Brod bi lako plivao kroz valove zbog svoje dubine. Svi testovi modela broda prema kompjuterskim proračunima daju najveću prednost obliku Nojeve barke.

Prema dužini, širini i visini Nojeve barke, koja je bila na tri sprata / nivoa, daje kapacitet barci od oko 50.000 m³ gdje se može smjestiti više od 15.000 tona tereta. To bi bilo jednako sa oko 500 ili više standardnih kamiona teretnjaka, koji mogu prevesti, na primjer, oko 120.000 ovaca.

Postoji nekih 18.000 vrsta kopnenih životinja prosječne veličine sličnoj ovci, tako da čak ubrajajući i sve one vrste koje su istrijebljene od Potopa na ovamo, bilo bi mjesta u Nojevoj barci za po dvije od svake vrste samo na jednom spratu. Naravno, u barci su uzeti po par od osnovnih tipova životinja od kojih nastaju ostali tipovi (na primjer, uzeti su osnovni tipovi pasa od kojih su nastale sve vrste pasa, a nijesu uzeti po par od svih vrsta pasa). Što se tiče krupnijih životinja, vrlo je moguće i realno da su u barku ušli njihovi mладunci. Na drugom spratu je, bez problema, mogla biti smještena hrana, a na trećem Noje sa porodicom. Mnoge životinje su mogle biti u stanju hibernacije (zimskog sna), pa su i sa manje hrane nego inače sve životinje mogle opstatи.

Nojeva barka je imala realne dimenzije, mogla se održati na izuzetno uzburkanom moru i realno su mogle biti sačuvane vrste životinja i osmoro ljudi, u skladu sa Biblijskim izvještajem o Potopu.⁸

Kada su se vode potopa povukle barka se zaustavila na planini Ararat, blizu tursko-ruske granice.

„Barka se zaustavila na planinama Ararata“ (1. Mojsijeva 8:4).

Postoje brojni izvještaji o prizorima viđenim u tamošnjem ledu. Političke i geografske teškoće danas onemogućuju traganje za ostacima barke.

Biblijna nam daje informaciju da je Bog izazvao Potop zbog moralne izopačenosti ljudi tog vremena.

„Zemlja se iskvarila u očima Božjim i napunila se nasiljem. Bog je pogledao zemlju i ona je bila iskvarena, jer je sav ljudski rod iskvario svoj put na zemlji. Posle toga, Bog je rekao Noju: ‘Kraj svakom telu dođe pred lice moje, jer je zbog njih zemlja puna nasilja; i evo, uništi ih zajedno sa zemljom’“ (1. Mojsijeva 6:11-13).

Kada je stvorena planeta Zemlja, prvog dana, na cijeloj njenoj površini bila je voda.⁹ Bog je, drugog dana stvaranja, atmosferom odvojio vodu na površini planete od vodenog omotača iznad atmosfere (svod). Dakle, postojao je voden omotač oko naše planete iznad atmosfere.

„Zatim Bog reče: Neka bude nebeski svod između voda i neka se razdvoje vode od voda. Tada je Bog načinio nebeski svod i razdvojio vode koje treba da budu ispod svoda od voda koje treba da budu iznad svoda. I bilo je tako. Bog je nebeski svod nazvao nebo. I bilo je veče i bilo je jutro - dan drugi“ (1. Mojsijeva 1:6-8).

Taj voden omotač je stvarao efekat staklene bašte tako da je temperatura na Zemlji bila ujednačena i ugodna na cijeloj planeti, i nije bilo ekstremnih temperatura na sjevernom i južnom polu i na ekvatoru. Grenland je zato i danas zadržao ime Zelena zemlja, jer je u naslagama leda na polovima nađena gigantska fosilizovana suptropska vegetacija. Postoje dokazi da je tropска klima bila i na polovima. Nalazišta uglja u polarnim regijama pokazuju da su bujne šume nekada rasle tamo gdje je sada samo snijeg i led. Naime, ugalj, nafta i gas su fosilna goriva i oni nikad ne bi postojali da nema mnoštva fosila biljaka i životinja koji su nastali za vrijeme globalne katastrofe.

Na polovima su nađeni brojni fosili tropskog bilja i životinja. Na Aljasci je nađen fosil palme, a na Novosibirskim otocima nađeno je voćno drvo visine 30 m, sa zrelim plodovima i zelenim lišćem, gdje sada rastu samo 2,5 m visoke vrbe. To drvo je zatrpano prije nego što je povuklo hlorofil iz lišća i prije nego što su plodovi otpali sa njega. Nađeni su smrznuti mamuti koji imaju u ustima i želucu bilje koje

⁸ Nojeva barka - da li je bila moguća?, Džon Vudmorep, Metafizika, Beograd, 2010; [Potop - Nojeva barka](#), [www.creation6days.com](#); Evolucija ili stvaranje, strane 52-53, [www.religija.me](#); kategorija [Biblijna i nauka](#) na [www.religija.me](#)

⁹ 1. Mojsijeva 1:9-10.

raste u suptropskim uslovima, kojeg sigurno nema u snijegu i ledu na polovima. U Arktičkom tlu nađeni su ostaci preko 60 životinjskih vrsta (nosorog, konji, tigrovi, antilope) pomiješani sa korijenjem drveća. Tamo gdje je nekad bujao život, danas je snijeg i led.

Prije potopa, zbog ujednačene temperature nije bilo vazdušnog kretanja (vjetra), prašine, ni kondenzacije u atmosferi, pa nije padala kiša nego je rosa natapala zemlju.

„Ali sa zemlje se dizala para i natapala svu površinu zemlje“ (1. Mojsijeva 2:6).

Vlažnost je bila velika pa je vegetacija bila bujna, što dokazuju fosilni ostaci na svim krajevima svijeta (fosilni ostaci biljaka i životinja ukazuju na to da danas živi, prema procjenama naučnika, samo 1% organizama od onih koji su nekada živjeli na našoj planeti).

Vodeni omotač je bio zaštita od ultraljubičastih zraka Sunca i nije bilo radijacije. Sve ovo znači i da je atmosferski pritisak bio viši nego danas, što je važan faktor za tadašnju dugovječnost ljudi koju opisuje Biblija (projek oko 900 godina).

Zašto je Potop bio toliko snažan i katastrofalni? Bog je dopustio da vodeni omotač koji je postojao iznad atmosfere padne na površinu Zemlje.

„Otvorile su se brane na nebesima“ (1. Mojsijeva 7:11).

Prema Biblijskom izvještaju, u toku 40 dana i noći, padavine su bile neprekidne.

„Kiša je pljuštala na zemlju četrdeset dana i četrdeset noći“ (1. Mojsijeva 7:12).

Padavine su pokrenule vjetrove velike jačine što je hladilo vazduh. Površina tla je bila topla pa je popucala, a iz dubine zemlje izbili su gejzeri.

„Tog dana provalili su svi izvori ogromnog vodenog bezdana“ (1. Mojsijeva 7:11).

Vulkani su izbacivali lavu i pepeo, a zbog izbijanja vode i lave iz zemlje stvorila se praznina u unutrašnjosti zemlje, pa je slijeganjem tla došlo do tektonskih poremećaja i do stvaranja planina. Tada su po prvi put nastale planine. Visoke planine koje su sačinjene od sedimentnih stijena predstavljaju ilustraciju veličine katastrofe koja je zadesila našu planetu kada se morsko dno moglo izdići čak na 8.000 m. Tlo je prilikom Potopa potpuno erodiralo, podigao se mulj i blato, čijim su kasnijim slijeganjem i očvršćivanjem nastale sedimentne stijene koje imamo širom svijeta. Jake zračne struje, uz velika isparavanja sa tople površine Zemlje, donijele su obilne sniježne padavine i efekat ledenog doba.

Poslije Potopa, klimatski uslovi na Zemlji su se drastično izmijenili. Po prvi put počela su se smjenjivati godišnja doba, hladnoća i vrućina, i počela je padati kiša.

„Dokle god bude zemlje neće nestati ni sjetve ni žetve, ni hladnoće ni vrućine, ni ljeta ni zime, ni dana ni noći“ (1. Mojsijeva 8:22).

Životni vijek čovjeka se smanjio, a bića koja nisu mogla održavati temperaturu tijela uginula su (na primjer, dinosauri). Mnoge životinjske vrste su izumrle. Voda je sahranila skoro sav živi svijet, fosilizovala je prepotopne šume, biljke i životinje i stvorila naftu i ugalj koje danas koristi cijeli svijet. Smirivanjem vode i vjetra, taloženjem materijala nastale su sedimentne stijene pune fosila i to po površini cijele planete. Zbog drastičnog izdizanja potopljenog tla u ovoj katastrofi, fosili morskih životinja dospjeli su i na najviše planinske vrhove. Zbog nestanka zaštitnog vodenog omotača, kosmičko zračenje je poslije Potopa bilo pojačano, a mutacije su postale sve razornije za živi svijet, što je uzrok smanjenja životnog vijeka.

Bog je nakon Potopa obećao da nikada više neće uništiti svijet vodom i kao znak dao je vizuelni efekat - dugu, koja se tada prvi put pojавila na nebu.

„Svoju dugu stavljam u oblak, i ona će služiti kao znak saveza između mene i zemlje. I kad god navučem oblak nad zemlju, tada će se u oblaku pojaviti duga. Ja ću se sjetiti saveza između mene i vas i svih živih duša svake vrste. I nikada više od voda neće nastati potop da uništi sva stvorenja. Duga će se pojaviti u oblaku, i ja ću je vidjeti i sjetiću se saveza koji će dovijeka trajati između mene i svih živih duša, svih stvorenja na zemlji“ (1. Mojsijeva 9:13-16).

Postoje brojni dokazi da se u istoriji desila globalna vodena katastrofa, što je u skladu sa Biblijskim izvještajem o Potopu.¹⁰

¹⁰ Biblijski potop, Henri Moris, Džon Vitkomb, Metafizika, Beograd, 2010; Svijet koji je uništen, Džon Vitkomb, Metafizika, Beograd, 2006; Najveće čudo prirode, Stiven Ostin; [Nauka i problem smrti](#), Miroljub Petrović, Metafizika, Beograd, 2008, strane 66-76; kategorija [Biblija i nauka](#) na www.religija.me

5. Krupni ljudi koji su živjeli dugovječno

Biblija kaže da su ljudi do prije potopa bili mnogo krupniji nego danas i da su živjeli veoma dugo, i preko 900 godina.¹¹ Da li je to naučno dokazivo?

Pronalasci ostataka drevnih ljudi pokazuju da su oni bili mnogo krupniji od savremenih. Pronađeni su otisci stopala koji su duplo veći od veličine stopala savremenog čovjeka, kao i ljudske lobanje koje su po zapremini do dva i po puta veće od savremenih. Na lokalitetima Perua i Meksika pronađene su fosilizovane ljudske lobanje, koje su po svojoj zapremini bile i do dva puta veće od lobanja savremenih ljudi. Ove lobanje imaju zapreminu od 2600 do 3200 kubnih centimetara, dok lobanje savremenih ljudi u prosjeku dostižu zapreminu od 1.450 kubnih centimetara.

Krupni ljudi i krupne životinje, kao što su dinosauri, nijesu ništa novo za naučnike. Do sada je otkriveno mnoštvo ostataka organizama koji ukazuju da su nekada i drugi organizmi bili krupniji. Tako su svinje bile veličine današnjih goveda, a šumama su hodali jeleni čiji su rogovi bili široki preko 3 metra. Paprati su bile veličine drveta, a drveće je bilo visoko i preko 30 metara. Nalazi ukazuju na razne skakavce i pauke koji su bili dugi i preko 60 centimetara, kao i na bube veličine bokserske rukavice. Mnogi će teško moći da zamisle dabro dugog dva i po metra, ali pronađena lobanja divovskog dabra, koja je danas izložena u naučnom centru Sent Luis ukazuje da je bio veličine crnog medvjeda. Pronađeni su fosilni ostaci pingvina koji je bio velik skoro kao čovjek. Divovske ptice, čiji su ostaci pronađeni u centralnoj Australiji, bile su visoke najmanje 3 metra, a težile su preko 500 kilograma. Ostaci bezrogog nosoroga, koji je vjerovatno bio najveći kopneni sisar, ukazuju da je bio visok skoro 5,5 metara i dug skoro 8 metara.

Fosili divovskih školjki, nađeni u državi Peru, pokazuju da su dostizale širinu od 3,5 metra i da su težile 320 kilograma. Godine 1991, na obali Amazona pronađene su kosti krokodila čija je lobanja bila duga skoro 1,5 metar. Ovaj krokodil je bio visok 2,4 metra, dug 12 metara i težak oko 12 tona.

Biblija navodi da je od stvaranja do Potopa (od prvog čovjeka Adama do Noja) bilo deset generacija koji su živjeli u prosjeku preko 900 godina, a onda je nakon potopa životni vijek ljudi počeo dramatično da opada kako su se pogoršali klimatski i drugi uslovi života, kao posljedica Potopa.

Brojni drevni narodi u svojim istorijskim spisima bilježe sličnu hronologiju. Kineska knjiga istorije Šu Čing, stara indijska knjiga na sanskritu „Vikra Sanval,“ spisi egipatskog istoričara Manetaa govore o vladarima u pomenutim državama koji su veoma dugo živjeli i vladali prije Potopa, a nakon toga je životni vijek počeo rapidno da opada. Lista sumerskih careva, zapisana na glinenoj prizmi, govori o deset „velikih ljudi“ koji su veoma dugo živjeli i vladali prije Potopa, a nakon Potopa je životni vijek careva počeo naglo da se smanjuje.

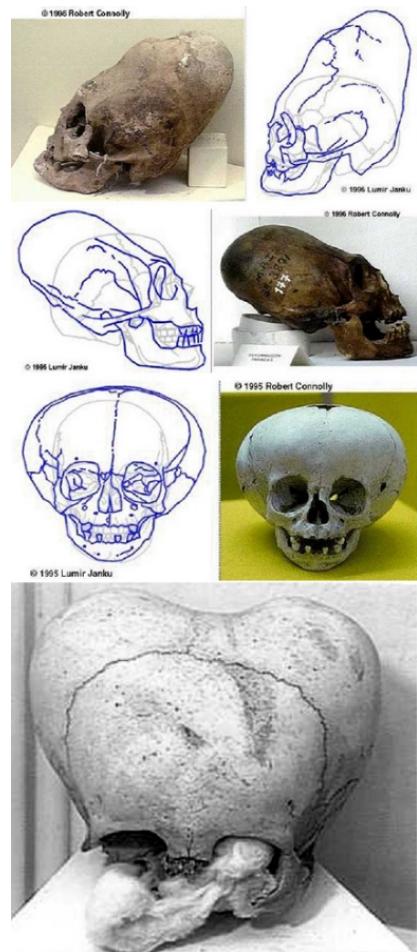
S obzirom na uslove koji su bili na Zemlji prije Potopa (ujednačena klima, bez zračenja, viši atmosferski pritisak, bujna vegetacija...), krupni organizmi, uključujući i čovjeka, kao i dugovječnost, bili su realnost, što je u skladu sa Biblijskim izvještajem.¹²

6. Razdvajanje Crvenog mora i prelazak Izraelaca

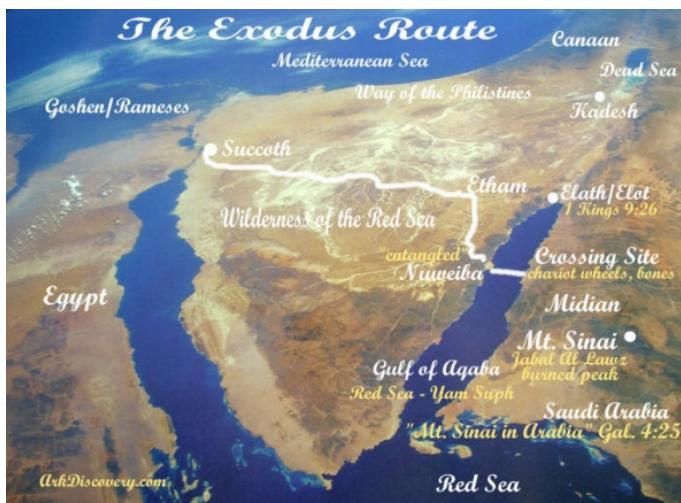
Biblija kaže da je Bog prije oko 3.500 godina izveo izraelski narod iz egipatskog ropstva kako bi ih vratio u svoju zemlju. Na putu Izraelaca iz Egipta prema svojoj zemlji, kako Biblija izvještava, desila su se brojna natprirodna djelovanja. Jedno od tih Božjih djela je prelazak Izraelaca preko Crvenog mora koje je Bog prethodno razdvojio. Egipatska vojska je, kako Biblija kaže, jurila za Izraelcima i da je

¹¹ 1. Mojsijeva 5, 6, 11

¹² [Nauka i problem smrti](#), Miroljub Petrović, Metafizika, Beograd, 2008, strane 12-27; [Nauka i Sveti pismo](#), www.religija.me; kategorija [Biblija i nauka](#) na www.religija.me

potopljena u vodama mora kada su Izraelci prešli na drugu stranu. Da li je ovo naučno dokazivo?

samo jednom dijelu Arapskog zaliva upravo na poluostrvu Nuviba otkrili podvodni greben, tako da je na tom mjestu najveća dubina mora samo oko 80 metara. Ovdje je nagib morskog dna veoma blag i idealan za prelazak.

cima da iznajme brod, ronioce i kamere i istraže dno Crvenog mora na ovom mjestu.

Kao što Biblija kaže, nakon prolaska Izraelaca preko dna razdvojenog mora, egipatski vladar je sa svojom vojskom krenuo za njima, a onda ih je voda potopila.

„A Egipćani su pošli u potjeru, i svi faraonovi konji, njegova bojna kola i njegovi konjanici ušli su za njima posred mora... I pred jutro more se vratio na svoje mjesto. Egipćani su bježali pred morem, ali Gospod ih je pobacao usred mora. Vode su se vraćale i na kraju su potopile bojna kola i konjanike, svu faraonovu vojsku koja je ušla u more za Izraelcima. Nije ostao nijedan od njih“ (2. Mojsijeva 14:23-28).

Ako se ovako nešto zaista desilo pretpostavka je da se na ovom morskom dnu možda mogu pronaći ostaci faraonove vojske. Iz istorije je poznato da su faraon i njegovi vojnici koristili kočije izgrađene od drveta i kože. U nekim slučajevima točkovi su bili pozlaćeni. Ako bi takve kočije dospjele na morsko dno, koža bi se raspala, a na drvene djelove naselili bi se korali. Drveni materijal bi vremenom bio razgrađen, a korali bi zauzeli njegov oblik.

Kada su ronioci pretražili dno Crvenog mora na ovom grebenu gdje je dubina oko 80 metara, pronašli su veliki broj koralnih struktura koji zauzimaju oblik točkova i prevrnutih kočija.

Poznato je da korali normalno rastu formirajući gomile, a ne ovakve strukture. Konačno, ronioci su pronašli i jedan pozlaćeni točak koji nije bio razgrađen od strane korala.

Pored ostataka kočija, pronađen je i veći broj fosilizovanih kostiju ljudi i konja, što potvrđuje Biblijski izvještaj.¹⁵

Naučnici su pratili Biblijski izvještaj i lokacije koje se navode u kretanju Izraelaca i ustanovili da se mjesto prelaska preko Crvenog mora nalazi na poluostrvu Nuviba, u dijelu Crvenog mora u Arapskom zalivu.¹³

Crveno more je u Arapskom zalivu veoma duboko. U sjevernom dijelu ovog zaliva, ono je duboko oko 900 metara, a u južnom dijelu oko 1900 metara. Rastojanje od jedne do druge obale iznosi oko 14 kilometara. Pri ovakvim dubinama nagib morskog dna je tako veliki da, i u slučaju da je došlo do razdvajanja mora, prelazak bi bio nemoguć jer bi staza prelaska bila previše strma za ljude i životinje. Interesantno je da su naučnici u

Poluostrvo Nuviba je i dovoljno prostrano da može da primi sve Izraelce, jer Biblijski izvještaj kaže da je bilo oko 600.000 muškaraca, bez žena i djece.¹⁴

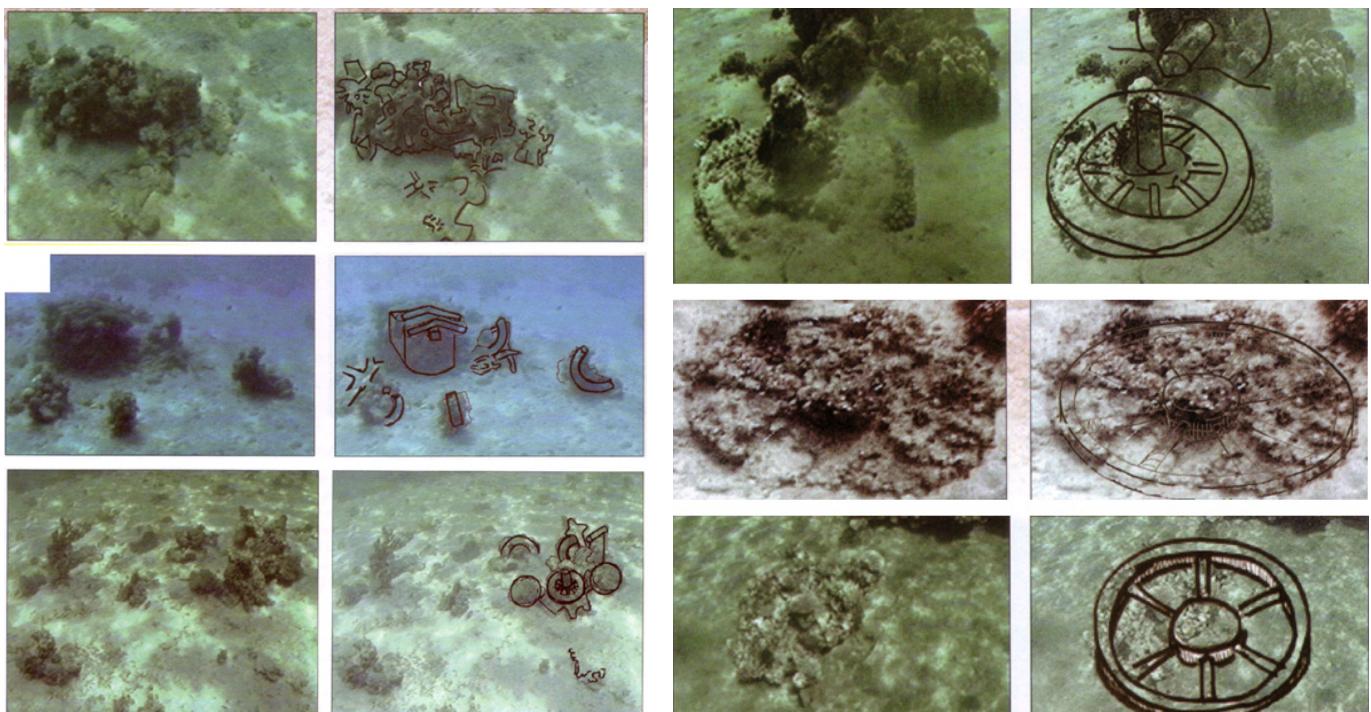
„Gospod je jakim istočnim vjetrom, koji je duvao cijelu noć, potiskivao more i pretvarao morsko dno u suvo tlo. I vode su se razdvojile. Na kraju su Izraelovi sinovi krenuli posred mora po suvom, dok su im vode stajale kao zid s desne i lijeve strane“ (2. Mojsijeva 14:21-22).

Otkriće podvodnog grebena na mjestu gdje je dubina samo oko 80 metara, bili su dovoljni naučnicima da iznajme brod, ronioce i kamere i istraže dno Crvenog mora na ovom mjestu.

¹³ 2. Mojsijeva 12:37, 13:20, 14:2

¹⁴ 2. Mojsijeva 12:37-38

¹⁵ [Prelazak preko Crvenog mora; www.creation6days.com](http://www.creation6days.com); Dokumentarni video: [Prelazak preko Crvenog mora](http://www.religija.me), www.religija.me; [Nauka i problem smrti](http://Nauka_i_problem_smrti), Miroslav Petrović, Metafizika, Beograd, 2008, 47-55; The Exodus Case, Lennart Moller, Scandinavia Publishing House, 2002, Copenhagen, strane 162-229; kategorija [Biblia i nauka](http://Biblia_i_nauka) na www.religija.me

Pošto su na ovom podvodnom grebenu vodene struje veoma jake naučnici prepostavljaju da postoji još više ovakvih ostataka faraonove vojske koji su vremenom odneseni na veće dubine Arapskog zaliva. Za istraživanje tako velikih dubina potrebna je posebna i veoma skupa oprema kao ona sa kojom je istraživan potonuli brod „Titanik“.

Naučnici su na obali Crvenog mora, na poluostrvu Nuviba, pronašli i veliki drevni granitni stub visok 4,7 metara i težak 11,5 tona.

Naučnici su bili začuđeni otkud granitni stub na ovom mjestu kada se najbliže nalazište granita nalazi čak na jugu Egipta? Još veće iznenađenje izazvalo je otkriće istog takvog drevnog granitnog stuba na suprotnoj obali Crvenog mora, koja danas pripada Saudijskoj Arabiji.

Nakon njegovog otkrića, vlasti Saudijske Arabije su prenijele ovaj stub u muzej, a na njegovom mjestu postavile metalnu zastavicu i ploču.

Pitanje koje se postavilo bilo je: Šta predstavljaju ovi drevni stubovi? Odgovor je počeo da se nazire kada su naučnici ustanovili da isti takvi drevni granitni stubovi postoje u Izraelu.

Istoričari su znali da je izraelski car Solomon imao brodove kojima je mogao da prevozi ove stubove, kao i da je bio u dobrom odnosima sa egipatskim carem, u čijoj zemlji je bilo nalazište granita, a čiju je kćerku oženio. To je bio povod istoričarima koji su prihvatali Biblijski izvještaj kao tačan, da pretpostave

da je možda car Solomon postavio ove granitne stubove kao uspomenu na prelazak Izraelaca preko Crvenog mora.¹⁶

7. Oaza sa 12 izvora vode, 70 palmi i stijena iz koje je potekla voda

Biblija kaže da su Izraelci nakon prelaska Crvenog mora imali velikih problema zbog nedostatka vode za piće, ali da se Bog natprirodno pobrinuo za njih. Da li je to naučno dokazivo?

„Posle su došli u Elim, gde je bilo dvanaest izvora vode i sedamdeset palmi“ (2. Mojsijeva 15:27).

Danas na teritoriji Saudijske Arabije, koju od Egipta dijeli Crveno more, odnosno Arapski zaliv koji su prešli Izraelci, desetak kilometara daleko od same obale nalazi se oaza sa 12 izvora i oko stotinak palmi, što potvrđuje Biblijski izvještaj.

Biblija kaže da su ubrzo poslije napuštanja ove oaze, Izraelci ponovo imali velikih problema zbog nedostatka vode i da su uputili brojne kritike na račun Mojsija koji ih je predvodio na njihovom putu.

„I narod se prepričao s Mojsijem: ‘Daj nam vode da pijemo’. A Mojsije im je rekao: ‘Zašto se prepričate sa mnom? Zašto iskušavate Gospoda?’ Narod je i dalje bio žedan, pa je gunđao protiv Mojsija i govorio: ‘Zašto si nas izveo iz Egipta da nas i naše sinove i našu stoku pomoriš žeđu?’“ (2. Mojsijeva 17:2-3).

Nakon toga, Bog se pobrinuo za njih na natprirodan način:

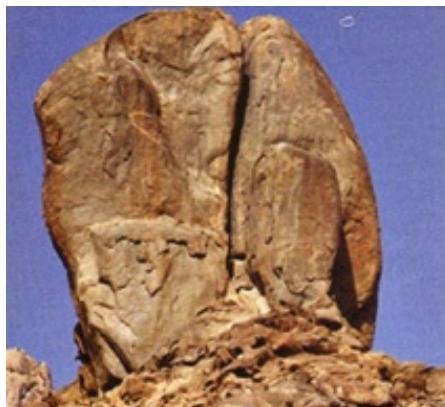
„Na kraju je Mojsije zavatio Gospodu: Šta da radim s ovim narodom? Još malo pa će me kamenovati! Tada Gospod reče Mojsiju: ‘Izađi pred narod i uzmi sa sobom nekoliko izraelskih starješina i svoj štap.... Uzmi ga u ruku i idi. Ja ću stajati pred tobom na stijeni na Horivu. Udari u stijenu i iz nje će poteći voda, pa neka narod pije.’ Mojsije je učinio tako pred izraelskim starješinama“ (2. Mojsijeva 17:4-6).

Isti ovaj događaj opisuje i vanbiblijski jevrejski istoričar Josif Flavije koji je živio u prvom vijeku. On kaže da je zaista došlo do rascjepljivanja stijene i da je iz stijene „voda potekla kao rijeka“. Vilijem Vinston (1667-1752), koji je prevodio djela Josifa Flavija na engleski jezik, zabilježio je na marginama

¹⁶ 2. Carevima 3:1, 9:26-27

svog prevoda da tu rascijepljenu stijenu prolaznici i danas mogu vidjeti.¹⁷

To je bio dovoljan povod naučnicima da obiđu ovaj region. Kada su došli na područje koje opisuje Biblija naišli su na jednu izuzetno neobičnu stijenu. Stijena je visoka 18 metara, kao zgrada od 5 spratova, i rascijepljena je od vrha do dna.

Ono što je još interesantnije jeste da se na dnu ove rascijepljene stijene jasno može uočiti geološka struktura isušenog vodenog toka, što je u skladu sa Biblijskim izvještajem.¹⁸

Osim toga, nedaleko od rascijepljene stijene, naučnici su otkrili i drevni oltar. Biblija kaže da je blizu stijene Mojsije podigao oltar poslije pobjede nad jednim od ondašnjih naroda, Amaličana.¹⁹

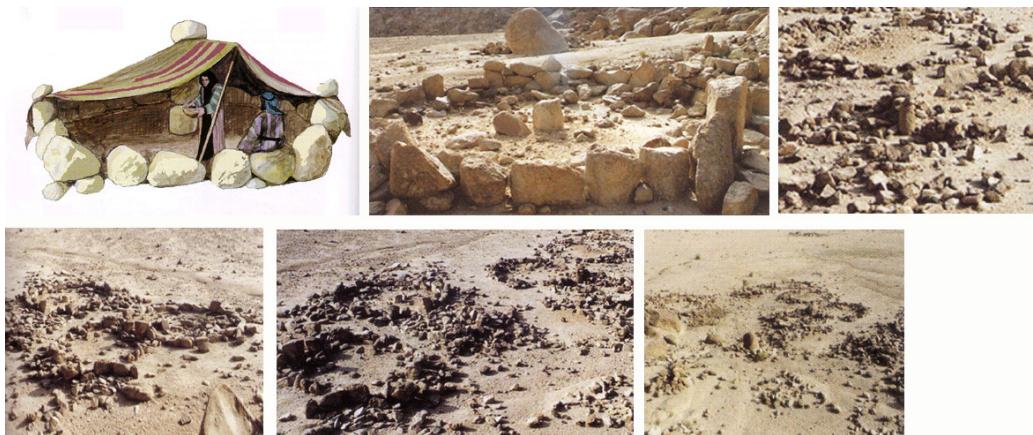
8. Planina Sinaj i 10 zapovjesti

Biblija kaže da su Izraelci nakon prelaska Crvenog mora i osvjedočavanja u Božja čuda na svom putu, došli u podnožje planine Sinaj na području današnje Saudijske Arabije gdje im je Bog objavio 10 zapovjesti i zapisao ih na dvije kamene ploče koje im je dao. Da li je to naučno dokazivo?

Naučnici su nedaleko od rascijepljene stijene i drevnog oltara naišli na jednu neobičnu planinu koju arapski pastiri nazivaju „Mojsijeva planina“ („Džebel Musa“ na arapskom). Danas je ta planina poznata pod imenom Džebel El Loz.

U podnožju planine pronađeni su ostaci drevnog egipatskog mlinskog kamenja. Pretpostavlja se da su ga ovdje donijeli Izraelci koji su prije toga oslobođeni iz egipatskog ropstva.

Takođe, u podnožju planine i svuda oko nje pronađeno je mnoštvo kružnih kamenih struktura koje su predstavljale ostatke davno korišćenih šatora. Pošto u ovom regionu nema vode očigledno da su ovi šatori predstavljali privremena mjesta stanovanja za ljudi koji

su tu obitavali. Pretpostavlja se da su to ostaci šatora koje su koristili Izraelci dok su bili tu.

Biblija kaže da je planina Sinaj bila ograđena i da ljudi nijesu smjeli previše blizu da joj priđu jer je Bog trebao sa planine da objavi zapovjesti.

„A Gospod je rekao Mojsiju:... A ti postavi granice za narod svuda unaokolo i reci: ‘Pazite da se ne

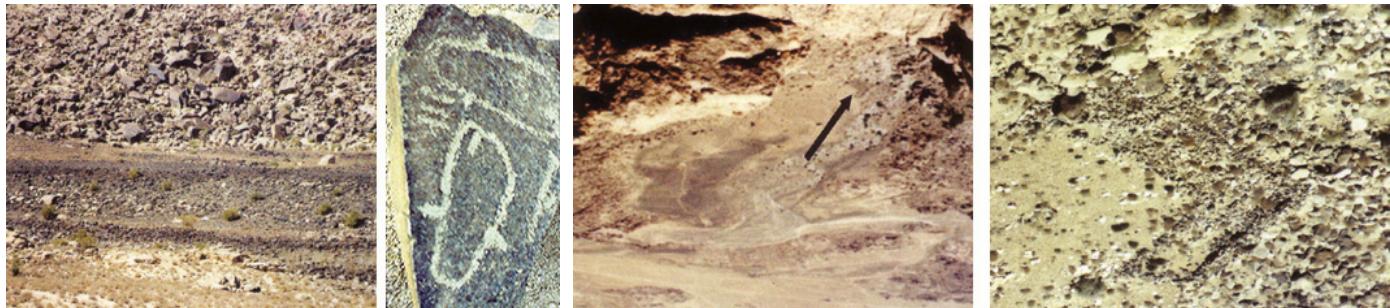
¹⁷ Josephus F. 1995 edition. The Antiquites of the Jews. Book 3, Henrderickson Publishers, USA, chapter 1:7, notes by Whiston

¹⁸ Nauka i problem smrti, Miroslav Petrović, Metafizika, Beograd, 2008, strane 56-65; The Exodus Case, Lennart Moller, Scandinavia Publishing House, Copenhagen; kategorija Biblija i nauka na www.religija.me

¹⁹ 2. Mojsjeva 17:15

penjete na goru i da ne dotaknete njeno podnožje.“ (2. Mojsijeva 19:10.12).

Naučnici su podnožju ove planine pronašli tragove ograde u obliku dvije zemljane linije koja je postojala oko planine, kao i mnoštvo kamenih ploča sa crtežima ljudskih stopala. Iz istorije je poznato da su se crteži na ovakvim kamenim pločama koristili samo u Egiptu, i to veoma davno, kada je određena mesta trebalo označiti svetim. Pretpostavlja se da su to ostaci običaja koje su Izraelci prihvatali u Egiptu, a ovdje ih primjenili.

Naučnici su u podnožju ove planine pronašli i stari nizak oltar izgrađen od neotesanog kamena, 10 ostataka stubova kao i dvije rupe koje su pripadale stubovima, upravo na način kako je Mojsiju bilo zapovijedeno.

„Ako mi budeš pravio oltar od kamenja, ne gradi ga od klesanog kamena... Ujutru je ustao rano i u podnožju gore napravio oltar i dvanaest stubova za dvanaest Izraelovih plemena“ (2. Mojsijeva 20:25, 24:4).

Konačno, Biblija iznosi nevjerovatan opis događaja kada se Bog „u ognju i gromu spustio na planinu“ da izgovori 10 zapovjeti, i kada se čitav izraelski narod koji je bio u podnožju tresao od straha.

„Gora Sinaj se sva dimila, jer je Gospod sišao na nju u ognju. Iz nje se dizao dim kao dim iz velike peći, i sva se gora strašno tresla... I cijeli narod je video gromove, munje, zvuk roga i goru koja se dimila. Kad je narod to video, zadrhtao je i držao se podalje“ (2. Mojsijeva 19:18, 20:18).

Naučnici su prilikom proučavanja stijena na ovoj planini primijetili da je njen vrh veoma crn za razliku od ostalog dijela planine koji je svijetle boje. Analizom je utvrđeno da je vrh planine izrađen od crnog minerala obsidijana koji nastaje pri visokim temperaturama.

Pretpostavlja se da je crni vrh planine i prisustvo minerala obsidijana posljedica natprirodnog događaja koji Biblija opisuje kada se Bog u ognju spustio na planinu da izgovori 10 zapovjeti.

Jedan od poznatijih događaja vezan za ovu planinu jeste da su Izraelci napravili oltar zlatnom teletu.

Taj oltar je pronađen nedaleko od planine, a sada je ograđen od strane vlasti Saudijske Arabije. Na ovom oltaru je pronađeno mnoštvo crteža krava koji označavaju egipatski kult boga Apisa, što se uklapa sa tezom da su Izraelci primjenjivali određene običaje iz Egipta.

Mojsije kaže da je on lično spalio zlatno tele i da je njegov pepeo bacio u potok koji je isticao iz planine.

„A vaš grijeh, tele koje ste načinili, uzeo sam, spalio ga vatrom, razbio ga i potpuno smrvio, tako da je od njega ostao samo prah, a zatim sam taj prah bacio u potok koji teče s gore“ (5. Mojsijeva 9:21).

Naučnici su u podnožju planine otkrili isušeni vodenim tok rijeke koja je tu nekada proticala, a koji se jasno može uočiti.

Naučna istraživanja potvrđuju detalje Biblijskog izvještaja vezane za događaje nakon prelaska Izraelaca preko Crvenog mora i dolaska do planine Sinaj gdje im je Bog objavio 10 zapovjeti.²⁰

9. Uništenje Sodoma i Gomora

Biblija kaže da je Bog uništilo drevne gradove Sodom i Gomor. Da li je to naučno dokazivo?

Naučnici su proučavali lokalitete u Izraelu gdje se prepostavlja da su ostaci Sodoma i Gomora.

Ako bi došli na poznato utvrđenje Masada u Izraelu i pogledali prema Mrtvom moru zapazili bi smo dva neobična područja.

Okolina ovih područja je ravna i izgrađena je od krečnjačke stijene koja je u obliku šljunka i krupnog kamenja. Unutar tog terena nalaze se područja izgrađena od sitnozrne stijene zvane gips, koja formira neravan reljef u obliku visokih zgrada i ulica. U ovim područjima naučnici su pronašli krupno kamenje koje je poređano u nizovima i pod pravim uglom, što je neke navelo na pomisao da su tu nekada postojali popločani trotoari i zgrade.

Ali, ono što je najviše iznenadilo naučnike jeste veliki broj sumpornih loptica koje su pronađene u ovim stijenama. Sumporne loptice su veličine od 2,5 centimetra u prečniku, do veličine teniske loptice.

Ove sumporne lopte su rasprostranjene samo unutar područja koje izgleda drugačije od okoline.

Ono što su naučnici posebno zapazili jeste kako su ove sumporne loptice probile stijenu pod visokom temperaturom. Sumporne lopte su pronađene duboko unutar stijenskih blokova.

Izведен je zaključak da ovaj teren izgleda kao da je neko na njega pucao velikim sumpornim mitraljezom sa neba ili kao da je pala kiša sumpora, što je u skladu sa Biblijskim izvještajem o uništenju Sodoma i Gomora.

„Tada je Gospod na Sodom i Gomor pustio kišu od sumpora i vatre od Gospoda, s nebesa. I tako je zatro te gradove, cijelu Jordansku dolinu, sve stanovnike tih gradova i sve biljke na toj zemlji“ (1. Mojsijeva 19:24-25).

Dodatna potvrda da je ovo područje bilo podvrgnuto visokoj temperaturi jeste oblik stijena koje

²⁰ [Nauka i problem smrti](#), Miroljub Petrović, Metafizika, Beograd, 2008, strane 56-65; The Exodus Case, Lennart Moller, Scandinavia Publishing House, Copenhagen, strane 233-287; kategorija [Biblija i nauka](#) na www.religija.me

ukazuju da su bile savijene pod djelovanjem velike topote.

Poznato je da sumpor u prirodi obično nastaje u blizini vulkana ili gejzera, ali je tada pun nečistoće. Ovako čist sumpor i u ovako velikoj količini nije pronađen nigdje na Zemlji, što potvrđuje izvještaj o natprirodnom uništenju gradova onako kako Biblija opisuje. Dodatnim istraživanjem ovih lokaliteta pronađeni su i ostaci spaljenih ljudskih skeleta.

Hemijska provjera lokaliteta dodatno potvrđuje Biblijski izvještaj, i to na sledeći način: ukoliko bi se krečnjačka stijena, od koje je izgrađen ovaj region, izložila velikoj temperaturi (vatri koja bi pala sa neba) i sumporu, dobili bismo kalcijum-sulfat ili gips, upravo onu stijenu od koje su izgrađena ova područja.²¹

Biblija kaže da je Bog uništio Sodom i Gomor i cijelu Jordansku dolinu zbog velikog nemoralna na tom području.

„*Velike su pritužbe na Sodom i na Gomor, i njihov je grieh veoma težak*“ (1. Mojsijeva 18:20).

10. Zdrava ishrana

Biblija kaže da je Bog prvim ljudima dao da se hrane isključivo biljkama.

„*Zatim Bog reče: Evo, dajem vam sve bilje koje nosi sjeme po svoj zemlji, i sve drveće s plodovima u kojima je sjeme. Neka vam to bude za hranu*“ (1. Mojsijeva 1:29).

Bilje koje nosi sjeme i drveće sa plodovima u kojima je sjeme u suštini predstavljaju voće, žitarice, orašaste plodove, sjemenje. U idealnim uslovima za život kakve je Bog stvorio pretpostavlja se da je bilo mnoštvo vrsta voća, žitarica, orašastih plodova i sjemenja koje su bile jestive, zdrave i ukusne. Naučnici su dokazali da je ova ishrana najzdravija za čovjeka, u skladu sa Biblijskim izvještajem, i u pitanju su namirnice veoma bogate hranljivim i ljekovitim sastojcima neophodnim za normalno funkcionisanje organizma.²²

Biblija kaže da je čovjekovoj ishrani, nakon što su prvi ljudi pali u grieh,²³ dodato povrće.

„*Trnje i korov će ti rasti, a ti ćeš jesti poljsko bilje*“ (1. Mojsijeva 3:18).

Povrće spada u zdravu ishranu, ali nije potpuno na nivou voća, žitarica, orašastih plodova i sjemenja koje su idealne za čovjekov organizam.

Nakon Potopa, kada su se drastično promijenili klimatski uslovi na Zemlji i kada je vegetacija bila oskudna jer su biljke bile uništene, Bog je ljudima preporučio da jedu meso.

„*Sve životinje što se miču i što žive neka vam služe za hranu. Sve vam to dajem, kao što sam vam dao i svo zeleno bilje*“ (1. Mojsijeva 9:3).

Nauka potvrđuje da su voće, žitarice, orašasti plodovi, sjemenje i povrće najbolja ishrana za čovjeka, dok se meso može konzumirati u umjerenim količinama.

U skladu sa Biblijskim izvještajem postoji podjela na čiste životinje, čije je meso Bog dozvolio svojim ljudima da jedu, i nečiste životinje, za koje je Bog rekao da se ne jede.²⁴

²¹ [Nauka i problem smrti](#), Miroslav Petrović, Metafizika, Beograd, 2008, strane 118-123; The Exodus Case, Lennart Moller, Scandinavia Publishing House, 2002, Copenhagen, strane 37-47; kategorija [Biblija i nauka](#) na www.religija.me

²² [Moć ishrane](#), T. Kolin Kembel i Tomas Kembel, Metafizika, Beograd, 2007; [Moć zdravlja](#), Hans Dil i Alen Ludington, Metafizika, Beograd, 2007; [Zakoni zdravlja i izlečenja](#), Nil Nidli, Eden, Sremska Kamenica

²³ 1. Mojsijeva 3. glava.

²⁴ 3. Mojsijeva 11:1-31

Naučnici su otkrili da je meso nečistih životinja koje Biblija navodi upravo ono najštetnije i koje se ne preporučuje čovjeku za ishranu.

U nečiste životinje spadaju: svinja, zec, konj, školjka, jegulja, jastog, rak, lignje, ajkula, kit, sabljarka, hobotnica, ostriga, škampi, pacov, kornjača, zmija, pas, gušter, puž...

U čiste životinje spadaju: goveče, ovca, koza, jelen, kokoška, patka, guska, čurka, tunjevina, brancin, list, šaran, oslić, bakalar, skuša, losos, sardina...²⁵

Prema Bibliji, Bog svojim ljudima nije dozvoljavao ni da jedu meso sa krvlju i salo što se poklapa sa naučnim činjenicama da je to u pitanju najnezdraviji dio mesa:

„Samo ne jedite meso s njegovom dušom, to jest s njegovom krvlju“ (1. Mojsijeva 9:4).

„Ne jedite ni salo ni krv“ (3. Mojsijeva 3:17).

Meso nije hrana kakvu je Bog predviđao za čovjeka bez obzira da li je ono od čistih i nečistih životinja. Meso je nakon Potopa bilo nužnost koju je Bog dozvolio, ali je njegovo korišćenje ograničio tako što je ljudima objavio spisak čistih i nečistih životinja.

Od kada je Bog izveo Izraelce iz egipatskog ropstva pa u narednih 40 godina davao im je na natprirodan način ishranu koju Biblija naziva „mana“, oduzevši im meso, kako bi bili zdravi i fizički i duhovno.

„Izraelovi sinovi jeli su manu četrdeset godina, sve dok nijesu došli u naseljenu zemlju“ (2. Mojsijeva 16:35).

Biblija nas izvještava da se prorok Danijel i njegova tri sunarodnika izdvajaju kao primjer konzumiranja biljne ishrane od koje čovjek jedino može imati dobrobiti, iako im je na dvoru kod Vavilonskog cara ponuđena raznovrsna ishrana, uključujući i meso.

„Ali Danijel je u svom srcu odlučio da se neće onečistiti odabranim jelima koja je car jeo, ni vinom koje je on pio. Zato je više puta molio glavnog dvoranina da ga ne tjera da se onečisti... Ali glavni dvoranin je rekao Danijelu: „Bojim se svog gospodara, cara, koji vam je odredio jelo i piće. Zašto da on vidi kako vaša lica izgledaju lošije od drugih mladića vašeg uzrasta, i zašto da na moju glavu svalite krivicu pred carem? A Danijel je rekao čuvaru kog je glavni dvoranin postavio nad Danijelom, Ananijom, Mišaelom i Azarijom: Molim te, okušaj svoje služe tokom deset dana - neka nam se daje sjemenje za jelo i voda za piće. Onda ti sam uporedi naša lica i lica mladića koji jedu odabrana jela koja jede car, pa učini sa svojim slugama po onome što budeš vidio. On ih je na kraju poslušao i okušao tokom deset dana. Ali poslije deset dana njihova lica su bila ljepša i punija od lica svih drugih mladića koji su jeli odabrana jela koja jede car“ (Danilo 1:8-20).

11. Matematički dokazi

Biblija, kada se analizira originalni tekst na kojem je pisana, predstavlja numerički fenomen iza kojeg definitivno стоји intelligentno Biće.

Pošto svako hebrejsko i grčko slovo kojima je napisana skoro kompletna Biblija imaju i numeričku vrijednost (u tim jezicima se slova koriste za brojeve), svaka riječ, rečenica i paragraf imaju jedan određeni matematički zbir. Osvrnućemo se na samo jedan primjer.

Biblija počinje sa riječima: „U početku stvori Bog...“ (1. Mojsijeva 1:1). Na originalnom hebrejskom jeziku se ove riječi izgovaraju kao: „Berešit bara Elohim“ (בראשית אָרָב תִּשְׁאָרֵב). Sada ćemo izdvojiti osobine ove tri riječi povezane sa brojem 7, koji se provlači kroz cijelu Bibliju kao broj punine.

Prve tri riječi Biblije imaju na hebrejskom jeziku 14 slova ili 2 sedmice (osobina broj 1), sa 140 kao njihovom mjesnom vrijednošću ili $7 \times 2 \times 2 \times 5$. Taj broj, 140, koji po sebi ima 20 sedmica (osobina 2), ima sa svojim činiocima 7 cifara (osobina 3), sa 21 kao njihovim zbirom ($1+4+0+7+2+2+5$), ili 3 sedmice (osobina 4). Mjesne vrijednosti, ove tri prve Biblijske riječi odvojeno, jesu:

(a) (b)

76x1 je 76 41x1 je 41

23x2 je 46 23x2 je 46

41x3 je 123 76x3 je 228

---

²⁵ Video: [Čisto i nečisto](#), Valter Fajt, www.religija.me; [Biblijска podjela riba, ptica i životinja na čiste i nečiste](#), www.religija.me

Zbir cifara broja 140 i njegovih činilaca 76, 23, 41, je 28 ili 4 sedmice (osobina 5), od čega je zbir naizmjeničnih cifara u svakom slučaju 14 ili 2 sedmice (osobina 6). A ako ove činoce pomnožimo njihovim rednim brojevima 1, 2, 3, kao u (a) gore, rezultat je 245 ili $7 \times 7 \times 5$ ili 5 sedmica (osobina 7) puta sedam (osobina 8). Isto množenje obrnutim redom sa dna umjesto sa vrha, proizvodi 315 ili 45 sedmica (osobina 9).

Zbir 140 je $5 \times 7 \times 2 \times 2$

Zbir 245 je $5 \times 7 \times 7$

Zbir 315 je $5 \times 7 \times 3 \times 3$

700 $5 \times 5 \times 7 \times 2 \times 2$

Svaki od ovih zbirova je sadržalac ne samo broja 7, već i 5 sedmica. Svaki, štaviše, je kombinovan sa jednim kvadratom brojeva (2×2 , 7×7 , 3×3).

Šansa da ovaj sistem sedmica u prve tri riječi Biblije bude slučajan i neplaniran manja je od 1:40 miliona. Nijedna jedina rečenica ili poglavje u cijelom hebrejskom tekstu Starog zavjeta, i grčkom tekstu Novog zavjeta, nije ništa drugo nego konstruisana po istom numeričkom planu - nemogućim za čovjeka, ali normalnim za Velikog Matematičara, Boga, Stvoritelja.²⁶

12. Vjerodostojnost spisa

Bibliju čini 66 knjiga koje su podijeljene na period Starog i Novog zavjeta. Bibliju je pisalo najmanje 40 ljudi u razdoblju od 1500 godina, u više različitih zemalja i na tri različita jezika - hebrejski, grčki i u neznatnoj mjeri aramejski.

Autografi, odnosno originali biblijskih knjiga, ne postoje, već mnogobrojni njihovi prepisi, što je slučaj i sa drugim knjigama starog doba.

Iako u drevna vremena nijesu postojale štamparske mašine, prepisivači Svetog pisma, kako se još naziva Biblija, bili su veoma precizni i posvećeni ljudi. Spisi su bili pažljivo prepisivani, a provjera tačnosti prepisa bila je naročito opsežna.

Što se tiče spisa Starog zavjeta koji su pisani uglavnom na hebrejskom jeziku, njihova vjerodostojnost potpuno je potvrđena 1947. godine kada su u pećinama kod Mrtvog mora u Izraelu, kod mjesta Kumran, pronađeni najstariji spisi - iz drugog vijeka prije nove ere. Ovi spisi su dodatno potvrdili da je Stari zavjet ostao sačuvan i nepromijenjen sve do danas i da je Biblija koju danas čitamo ista kao nekada kada je napisana.²⁷ Muzej Svitaka s Mrtvog mora u Jerusalimu (*The Shrine of the Book*) predstavlja mjesto gdje su izloženi ovi spisi kao dokaz vjerodostojnosti Starog zavjeta.

Što se tiče spisa Novog zavjeta koji su pisani na grčkom jeziku, postoji neprevaziđen broj kopija u odnosu na kopije drugih drevnih spisa - oko 25.000, uključujući kompletne ili djelimične kopije Novog zavjeta. Poređenja radi, druga po broju pronađenih kopija je Homerova Ilrijada (643 pronađene kopije).

Najstarija pronađena djelimična kopija knjige Jevanđelje po Jovanu, koja je dio Novog zavjeta, nastala je na prelazu u drugi vijek (tzv. egipatski papirus), dok većina kopija Novog zavjeta datira iz trećeg i četvrtog vijeka, pa je vremenski raspon između originala i pronađenih kopija 30-350 godina (kad imamo na umu velika progonstva prvih hrišćana praćena spaljivanjem njihovih spisa ne treba da čudi što nema sačuvanih kopija iz prvog vijeka).

Za razliku od njih, najstarija pronađena kopija Homerove Ilrijade nastala je oko 400 godina nakon svog originala. Ovaj raspon kod, na primjer, spisa Cezara i Tacita iznosi oko 1.000 godina, kod Platona oko 1.300, a kod Demosteneta 1.400 godina, i njihovim djelima se ne osporava autentičnost.

Osim toga, postoji visok stepen saglasnosti između različitih kopija. Ne samo da je Novi zavjet preživio u više rukopisa od bilo koje druge knjige iz drevnih vremena, već je preživio u čistijem obliku od bilo koje druge velike knjige - u obliku koji je 99,5 odsto očuvan.

Pored grčkih rukopisa Novog zavjeta imamo i prevode na druge jezike iz relativno ranog vremena - na latinski, sirijski i koptski. I pored toga, imamo ono što bi se moglo zvati sekundarnim prevodima, koji su načinjeni malo kasnije, kao što su jermenski i gotski. I mnoštvo drugih - gruzijski, etiopski. To znači da

²⁶ [Matematika i Biblija](#), Ivan Panjin, Centar za prirodjačke studije, Beograd, 2002, strana 55

²⁷ Knjiga [Bitka za Bibliju](#), Dejvid Maršal, elektronsko izdanje; [Kumranski spisi - dokaz vjerodostojnosti Biblije](#), Željko Stanjević, Metaphysica, Beograd;

danasm, kada ne bi smo imali grčke rukopise, spajanjem informacija na osnovu ovih drugih prevoda relativno ranog datuma, mogli bi da reprodukujemo sadržaj Novog zavjeta.²⁸

Najbolju potvrdu autentičnosti spisa Starog i Novog zavjeta daju naučna istraživanja koje smo jednim dijelom saželi u knjizi, počevši od dokaza za postojanje Stvoritelja univerzuma i čovjeka, stvaranje svijeta za 6 dana, stvaranje čovjeka od praha zemaljskog, starost Sunčevog sistema i planete Zemlje od oko 6000 godina, globalnu katastrofu - Potop, krupnije ljudi nego danas, dugovječnije ljudi nego danas, izlazak Izraelskog naroda iz egipatskog ropstva i njihov put do svoje zemlje propraćen Božjim natprirodnim djelovanjem, uništenje Sodoma i Gomora, matematičke kao i dokaze za najbolju ishranu za čovjeka, a sve u skladu sa Biblijskim izvještajima.

Postoje brojni drugi naučni, ali i drugi dokazi koji potvrđuju tačnost Biblijskih izvještaja koje niko nije uspio da ospori.²⁹

Priredio: Zdravko Vučinić

---

²⁸ Knjiga [Bitka za Bibliju](#), Dejvid Maršal, elektronsko izdanje; knjiga [Isusov zločin](#), poglavlje Ispitivanje izvještaja, Li Strobel, Metaphysica, Beograd, 2004; knjiga [Suđenje Isusu](#), poglavlje Istoriski izvori, Željko Stepanović, Pravni fakultet Univerziteta i Izdavački centar SG-Vili, Beograd, 2008

²⁹ Kategorija [Biblija i nauka](#) na www.religija.me